

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 290 ■ 14 Temmuz 2007 ■ 1 YTL

**YENİ LIBERALİZME, IRKÇILIĞA, MİLLİYETÇİLİĞE,
CİNSİYETÇİLİĞE, SAVAŞA, KÜRESEL ISINMAYA KARŞI**

EZBERLERİ BOZARAK GELİYORUZ!

Emekçilerin somut ihtiyaçlarından yola çıkarak yeni liberalizm, savaşa, ırkçılığa, milliyetçiliğe, cinsiyetçiliğe, küresel ısınmaya karşı çıkan İstanbul'un iki milletvekili adayı ezberleri bozarak geliyorlar.

İstanbul 1. Bölge'den Ufuk Uras'ın, 2. Bölge'den ise Baskın Oran'ın seçim kampanyaları hem egemen sınıfların hem de solda

yer aldıklarını söyleyenlerin ezberlerini bozarak geliyor.

Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyaları Türkiye'de tüm siyasete ve bu arada sol siyasete de yeni bir ses, yeni bir soluk getirdi. Bu nedenle her iki kampanyaya da çok sayıda aktivist katılıyor.

Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyaları sadece bu iki adayın

parlamentoya girmelerini hedeflemiyor, aynı zamanda yeni bir hareket yaratıyor.

Çok sayıda emekçi, kadın, genç Ufuk ve Baskın kampanyalarına katılıyorlar.

Sol milliyetçiler Baskın Oran ve Ufuk Uras'a aralıksız saldırıyorlar. Çamur atıyorlar. Ufuk ve Baskın'ın kampanyalarının gelişiminden çok rahatsızlar.

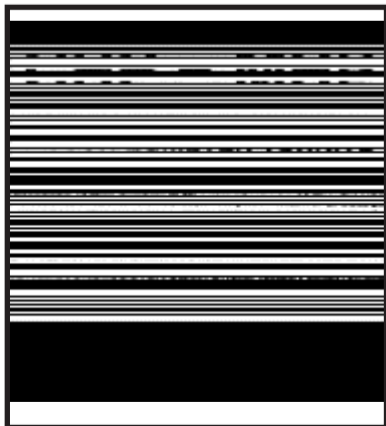
Çünkü herkes biliyor ki Ufuk ve Baskın bir ilk. Bir daha ki sefere karşılarında iki bağımsız aday olmayacak, çok daha iyi örgütlenmiş siyasi bir yapı olacak.

Ufuk Uras ve Baskın Oran seçim kampanyaları hayatın her alanına müdahale ediyor. Tüm ezilenlerin yanında yer alıyorlar. Kampanyaların aktivistleri Eşçinsel Onur Yürüyüşü'nde

varlar. Hrant'ın katillerinin yargılandığı mahkemenin önünde ırkçılığa DurDe diyorlar. Kitle örgütlerinin toplantılarına katılıyorlar. Sadece seçim kampanyası sürdürmüyorlar. İşten atılan gazetecilere koşuyorlar. Küresel ısınmaya karşı eylem örgütüyorlar. KESK'in, DİSK'in yanında yer alıyorlar. Gerçek bir sol inşa ediliyor!

Bush'un zor günleri

ABD'de de Irak savaşı karşı muhalefet yükseliyor. USAToday/Gallup araştırmasına göre Haziran ayında Bush'a verilen destek yüzde 33'ten, yüzde 29'a geriledi. Her 5 Amerikalı'dan biri Irak'ta asker sayısının artırılmasının durumu iyileştirmedini düşünüyor, her 10 Amerikalı'dan 7'si de Nisan ayına kadar tüm ABD askerlerinin geri çekilmesinden yana. Irak'a asker gönderme kararını yanlış bulanların oranı yüzde 60'a çıktı, yüzde 62'ye ulaştı. Bush'a ilk günlerde cumhuriyetlerin verdiği yüzde 92'lik destek de yüzde 68'e gerilemiş durumda.

Cumhuriyet gazetesi okudukları ya da CHP'li oldukları için öldürülen binlerce solcunun katili ülkücü faşistler bugün İlhan Selçuk ve Deniz Baykal'ın gözdesi

CHP=MHP

CHP'li adaylar bile gazete ilanlarında açık açık CHP'ye oy vermeyenler MHP'ye oy versin çağrısında bulunuyor.

Bu ilginç ilan Cumhuriyet gazetesinde yer aldı.

CHP İstanbul 3. Bölge milletvekili aday adayı Yavuz Akgün, Cumhuriyet Gazetesi'ne bir ilan vererek CHP'ye ve MHP'ye oy istedi.

CHP'li Yavuz Akgün, "Kendisini CHP'ye yakın hissedenler CHP'de, CHP'ye uzak görenler ise MHP'de bulunsun" yazılı bir ilan verdi. İlanda CHP eşittir MHP yazısı dikkat çekti.

savaşa,
küresel ısınmaya,
ırkçılığa karşı

BanşaRock

24-25-26

Ağustos

istanbul

Mehmet Akif Ersoy piknik alanı nda yapılacak

8 Aralık

Küresel ısınmaya
ve Nükleer
santrallere
karşı

Ankara'ya

KEG

Sigortasız işçiler

ATO (Ankara Ticaret Odası) Kayıt Dışı 2007 Raporu'nu açıkladı: Türkiye'de 10,9 milyon kişi sigortasız.

Rakamı doğru okudunuz. Yaklaşık 11 milyon işçimiz sigortasız çalışıyor.

ATO, işin kendini rahatlatmadığını söyleyerek, "sırf bu nedenle vergi ve primler birlikte hesaplandığında 2007 yılında 51 milyar YTL kayboluyor"

Bir sürü hesap kitap bilen adamları ellerinin altında bulduğuna göre, eminim hesaplamalarını doğru yapmışlardır.

Sakin yanlış anlamayın, işin bu yanı elbet beni de ilgilendiriyor. Yani bu kadar büyük para, yol, su, hastane, okul vb olarak hepimizin hizmetine sunulsa elbette çok iyi olur.

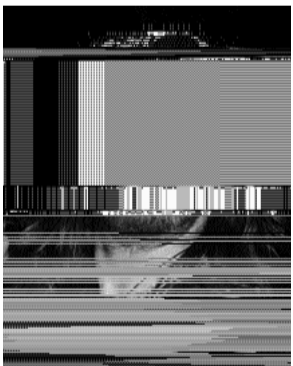
Ama aynı haberde, birçok ülke nüfusundan daha fazla olan ülkemizin sigortasız işçilerinin doğrudan mağduriyetleri üzerine tek satır yok...

Düşünsenize, bu kadar insanın doğrudan sosyal güvenliği yok. Bu kadar insanın emeklilik primleri ödenmiyor. Çalıştıkları işyerlerinde yok kabul edildiklerinden, sendika gibi hakları zaten bahis konusu değil.

Eminim bunların çoğu, genç ve çocuk işçilerdir. Cinsiyetleri muhtelif, ama kadınların bayağı bir yekün tuttuğunu sanıyorum. Bir de topraklarından koparılmış Kürtlerin

Tüm bunların ne AKP ne de CHP nin seçim propagandasının kapsamına girmeyeceği açık.

Ama bağımsız sol adaylarımız bu konuya özellikle duyarlı olmalıdır.

Barış Akarsu yaşamını yitirdi!

Çok üzgünüz. Arkadaşımız, kardeşimiz, sanatçı aktivist Barış Akarsu geçirdiği ağır trafik kazasının ardından beş gündür verdiği yaşam mücadelesini kaybetti.

Tüm barış severlerin, tüm savaş karşıtlarının başı sağolsun.

Anısı hep bizimle yaşayacak.

Sağlıkta dehşet veren uygulamalar

Hayatlarımız tehlikede

Sağlık hizmetlerini özel hastanelerden satın almaya zorlayan uygulamalar insan hayatını tehdit ediyor. Doktorlar ve sağlık çalışanları uygulamalara tepkili. İsimlerini açıklamak istemeyen doktorların anlattıkları dehşet verici:

SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı'na bağlı hastalar, özel hastanelerde en kalitesiz malzemelerle ameliyat ediliyor. Tek kullanımlık malzemeleri, aynı kan grubundaki birkaç hastada

tekrar tekrar kullanıyor. Böylece az ve ucuz malzemeyle çok sayıda hasta ameliyat edilerek 'sürümden' kazanılıyor.

Kalitesiz malzeme ve tekrar tekrar kullanım sonucu daha fazla kâr elde ediliyor.

Ameliyathanelerdeki durum ise vahim. İstanbul'daki yaklaşık 26 kalp-damar cerrahisi merkezinin en az 20'sinin ruhsatının uluslararası standartlara uymadıkları

için iptal edilmesi gerektiği söyleniyor. Özel hastanelerde her şeye göz yumuluyor, ne cihazlara ne odalara ne de tuvaletlere bakılıyor denetim yok.

Sağlığa ayrılan yüzde 5'lik bütçenin yüzde 80'i ilaçlara gidiyor. İlaç şirketleri, satış başına doktorlara prim veriyor. Aynı içerikte ve düşük fiyatta olan ilaçlar yerine en pahalısı yazılıyor. Dev şirketlerin yasadışı kazancının önu açılıyor.

Yeşiller Bursa adayı gazetemizin sorularını yanıtladı

Av. Neriman Gül EREN
Yeşiller Bursa Adayı

Kâr merkezli politikalardan vaz geçmek gerekir

Seçim kampanyasının öndeki engellerden biri aşırı sıcaklar gibi görünür. Kuraklık, çölleşme ve tarımsal ürünlerde gerileme 2007'yi belirleyecek, küresel ısınmaya karşı mücadele önerileriniz nelerdir?

Küresel ısınma, kuraklık, çölleşme ve tarımsal ürünlerdeki azalma küresel iklim değişikliğinin öngörü olmaktadır, yaşanmaya başlayan gerçekliklerdir.

İklim değişikliğinin insan eliyle yaratılan ciddi ekolojik felaketlerden biri olduğu, nedeninin de endüstriyel sistemin ve petrol uygarlığının bir yan ürünü olan karbondioksitin atmosfere salınma düzeyinin artması olduğundan artık kimse kuşku duymuyor...

Yeşiller hareketi 2004 yılında yayınlanan 3 Ekoloji Dergisinin 3. sayısında Küresel Isınma Dosyasını açmış, 2005 de Wolfgang Sachs'ın konuşmacı olarak katıldığı İklim Değişikliği Konferansını düzenlemiş, AvrupaYeşilleri

İklim Değişikliği Kampanyasını eş zamanlı olarak Türkiye'ye taşımış, 3 Aralık 2005 de Küresel Eylem Günü etkinliklerine katılarak destek vermiş,

Şubat-Nisan 2007 de Türkiye Kyoto'yu İmzala kampanyası çerçevesinde 180 bin imza toplayarak gereğinin yapılması talebiyle TBMM ye teslim etmiştir.

Yapılması gereken şeylerin başında, Türkiye'nin atmosfere saldığı CO2 oranını azaltması gerektiğinin kabulü ile azaltmak için çalışacağı taahhüdünü içeren Kyoto Protokolünü imzalaması, ardından bu protokole bağlı kalarak sera gazı emisyonlarını azaltması, enerjinin verimli kullanılması ve tasarrufu, elektrik enerjisinin rüzgar güneş gibi temiz enerji kaynaklarından sağlanması, temiz enerji teknolojileri teşvik edilmeli, ulaşımda motorlu taşıtlara dayanan ve toplu taşımacılığın desteklenmesi,

Daha az otomobil, daha az uçak kullanımı ile alternatif ulaşım ağlarının sağlanması, Orman alanlarının korunması ve genişletilmesi yönünde genel politikalara etki edilmesi gerekmektedir...

Bu politikaların yansıtılması için de yeşil düşüncenin milletvekilleri aracılığıyla mecliste ifade edilmesine gerek vardır...

Bilindiği gibi iklim değişikliğinin sorumlusu küresel şirketler. Şirket

egemenliğine, özelleştirmeler ve yeni-liberal ekonomik politikalara bakışınız nedir?

Ekolojik dengenin korunması gereği ortada iken, yaşadığımız gezegende hiçbir şeyin sınırsız olmadığı ve halkardan birin kırılması halinde sistemin domino taşları gibi birbirini takip ederek bozulacağı gerçeği, küresel şirketlerle büyük kapitalist devletlerin ve kardan başka bir güdüsü olmayan sistemin bunun sorumlusu olduğu gerçeği gün gibi ortada iken yeşiller bu sistemin karşısındadır. Kâr merkezli, doğal kaynakların aşırı tüketilmesi ve tahribine dayalı politikalardan vazgeçmek, küçük ama doğaya zarar vermeyecek, bulunduğu yerde tüketilecek kadar üretilen yerel ve küçük sistemlerin desteklenmesini, yatırımlarda devasa ölçekleri terk etmeyi savunur...

Seçim darbe koşullarında gerçekleşecek, e-muhtırlarla siyasal ortam geriliyor, darbe tehditlerini ve e-muhtırları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye'de özgür yaşamın kurulmasını engelleyen müdahaleler gerginlikler, baskı ve yıldıra politikaları sorunlarımızı üzerini örtüyor... Adil bir gelecek için gerçek demokrasi, sivil toplum ve özgürlüğü savunuyoruz... Sosyal hakların yok edildiği toplumun yoksullaştırılarak etkisiz hale getirildiği bu

düzensiz sınırlar Türkiye'nin gerçek gündemi, gerçek sesleri ve gerçek sorunları meclise taşımak gerekiyor...

Dünyada savaşa, yeni-liberalizme, küresel ısınmaya, cinsel ayrımcılığa, nükleere karşı yeni bir hareket doğuyor, bu hareket antikapitalist kampanyalarla kendini ifade ediyor. Yeni hareketi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Tüm bu söylediklerimizle yeşiller yan yana duruyor... Bu bahsettiğiniz tüm duyarlılıkların tek tek ya da bir bütün olarak hayata geçirilmesi yeşillerin politik taleplerinden yalnızca bir kağıdır ve yeşiller bu mücadeleyi politik olarak yapmaktadır. Yeşillerin amacı Türkiye'nin genel politikalarını bu yönde etkilemektir.

Yeşillerin iki bağımsız kadın adayları gittikler her yere, her türlü ayrımcılığa, yok sayılmaya, dışlanmaya, doğanın tüketilmesi ve yok edilmesine, yoksullaştırmaya, savaşa ve şiddetin her türüne, küresel ısınmaya, kuraklık ve susuzluğa, kadınların ezildiği ve sömürüldüğü ve yok sayıldığı mevcut düzene karşı, karşı olan herkesin sözlerini, seslerini ve haklarını gittikleri her yere taşıyacaklardır...

Röportajı gazetemiz adına Gülşay Yaşar ve Meltem Oral gerçekleştirdi.

Petkim için mücadele ve ırkçılık

Petkim'in özelleştirilmesinin ardından başta MHP ve CHP olmak üzere ırkçılar ve milliyetçiler, Petkim'i alan ortaklık içindeki Ermenilerden yola çıkarak saldırıya geçti. Petkim'i alan ortaklık içinde Ermeniler olmasını eleştirmek tam anlamıyla Ermeni düşmanlığıdır ve bu nedenle de ırkçılıktır.

MHP'ye yakın gazetelerin, bazı CHP yöneticilerinin Cumhuriyet gazetesi ile birlikte Ermeni düşmanlığı, bilindik bir şey.

Ancak onlarla birlikte Petrol-İş yönetimi de Danıştay'a yaptığı yürütmeyi durdurma başvurusunda Petkim'i alan şirketin patronları arasında bir Ermeni'nin olmasını özel olarak belirtmektedir.

Bugüne kadar özelleştirmelere karşı önemli bir mücadele geleneğini temsil eden Petrol-İş yöneticileri bu başvurularıyla birlikte ne yazık ki ırkçıların yanına düşmüşlerdir.

İrkçı rektör

İnönü Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu yaptığı bir konuşmada "Ne mutlu Türküm demekten onur duyanlarla" kendilerine "Türkiyeliyim" diyenlerin savaşıma gerektiğini anlattı. Hilmioğlu "Türkiyeliyim" diyenleri ya da "Ne mutlu Türküm" demeyenleri düşman ilan ediyor. Aynen Genel Kurmay Başkanlığı gibi.

Rektör Hilmioğlu bu ifadeleri ile bir yandan düşmanlığı körüklerken diğer yandan da şiddete çağırarak, ırkçıları kışkırtmaktadır.

İnönü Üniversitesi'nin ırkçı rektörü Ankara'da cumhuriyet mitingine katılım için sınavları ertelemiş ve öğrenciler için parasız yolcu taşıyacak 20 otobüs kiralamıştı.

DurDe@googlegroups.com

Ücretsiz muayene yalanı

Ankara Tabip Odası (ATO) Başkanı Önder Okay, sağlık ocaklarındaki muayeneler için ücret ödendiğini belirterek, "Sağlık ocaklarında muayene ücreti alınmıyor demek halkı kandırmaktır" dedi.

Sağlık Bakanlığı, "1 Temmuz'dan itibaren sağlık ocaklarında muayeneler ücretsiz" demişti.

Sağlık ocaklarında muayene için para alınmıyor, ancak muayene ücreti reçeteye yazılıyor ve tahsilatı eczacılar yapıyor.

Çocukları bağımlı yapıyor

AFRİKA ülkesi Nijerya'da 4 ayrı eyalet, İngiliz tütün devi British American Tobacco ve Philip Morris'e, ülkedeki çocuklara bedava sigara dağıtarak bağımlı yaptığı gerekçesiyle 38.6 milyar dolarlık dava açtı.

Davacılar, "Batı'da sigara satışları giderek düştüğü için BAT ve Philip Morris International, çeşitli pop konserleri ve sportif organizasyonlar düzenleyip, burada bedava sigara dağıttığı ve çocukları ve gençleri sigaraya alıştırdıklarını" söylüyor.

Ayrımcılık her yerde

Çingeneyen restorana giremezsiniz! İzmir Çağdaş Romanlar Derneği üyesi bir grup, gittiklere restorana sokulmadı. Sadece kendilerinden üyelik kartı istendi, tabi böyle bir kart ve uygulama yoktu.

Mağdurlar ayrımcılığa uğradıkları gerekçesiyle savcılığa suç duyurusunda bulundu. Restoran sahipleri ise "kılık kıyafetleri de görgü kurallarına uymuyordu, Herkese hizmet vermek zorunda da değiliz" diyerek yaptıkları ayrımcılığı savundu.

sosyalist işçi

Sendikalar

KESK artık üçüncü

Çalışma Bakanlığı'nın yayınladığı sayılara göre KESK, artık 3. kamu işçileri konfederasyonu durumunda. Toplu iş görüşmeleri başladığından bu yana üye sayısı açısından sürekli gerileyen KESK geçtiğimiz dönemde 2 bin 349 azalmış.

KESK üye sayısı azalırken Memur Sen 45 bin 874, Türk Kamu Sen ise 23 bin 398 üye kazanmış. Yani diğer iki konfederasyon kamu emekçilerinin örgütlenme oranını arttırırken, KESK üye kaybetmiş.

KESK'in bu gerilemesi eğer ciddi önlemler alınmazsa önümüzdeki dönemde açık ki daha da hızlanacak.

Bu durumun hesabını görmek lazım. Bugüne kadar KESK yönetiminde bulunmuş olanlar, siyasetleri ve çoğu zaman en keskin sol retoriklerle KESK içinde muhalefet eden çeşitli sol örgütler bu gerilemenin ve muhtemel bir çöküşün hesabını vermek zorundadır.

Sendikaları sendika olmaktan çıkarıp siyasal örgütlenmeye çevirmeye çalışan, sendikaları hak kazanmak için mücadele eden örgütler olmaktan çıkarıp protestocu örgütlere çeviren politik eğilimler KESK'de yenilgiye uğratılmadıkça, KESK'de yöneticilerin sultası yıkılmadıkça, KESK demokratik bir yapıya sahip olmadıkça, yöneticiler bütün üyelerin oylarıyla seçilmedikçe KESK'in gerilemesi durdurulamaz.

Bu arada hemen belirtmek gerekir: Kamu emekçileri sendikaları kamuda çalışan emekçilerin sadece yaklaşık yarısını örgütlemiş durumda. Yani doğru bir örgütlenme ve mücadele anlayışı ile KESK daha 800 bin emekçiyi daha örgütleyebilir. Bu mümkün!

Basın

Gazetecilerin örgütlenmesinin önemi

Bir süredir basında büyük bir işten çıkarma dalgası yaşanıyor. Sabah'ta başlayan süreç şimdi Doğan grubu gazetelerinde devam ediyor.

Bu kez basın emekçileri direnmeye çalışıyor. Ama ne yazık ki örgütsüzler. Sendikaları yok. Bu nedenle güçlü bir biçimde direnemiyorlar ve bu nedenle kolayca kapının önüne konuyorlar.

Basın toplumun yaşamında önemli bir yere sahip. Bütün haberleri ondan öğreniyoruz ya da o anlatmadığı için öğrenemiyoruz. O nasıl anlatırsa öyle öğreniyoruz.

Cumhuriyet mitingine 2 milyon kişi derlese öyle biliyoruz. AKP mitingine 25 bin kişiderlese gene öyle biliyoruz.

Ekonomi iyi gidiyor derlese b,zde öyle düşünüyoruz. Onların söylediği sık sık bizim yaşadığımız gerçekliğe uymuyor ama gerçeği de tam öğrenemiyoruz.

Basın emekçilerinin örgütlü olması dolayısıyla iş güvenliğine sahip olmaları toplumun bütününü çok yakından ilgilendiriyor

Örgütlü gazeteciler iş güvenliğine sahiptir ve bu nedenle mesleklerini patronlarının ve genel yayın müdürlerinin baskısı olmadan yapabilirler.

Bu nedenle basın emekçilerinin örgütlenme çabalarına bütün gücümüzle destek veriyoruz.

Oylar neden Baskın, Ufuk ve ÖDP'ye?

Doğan TARKAN

DSİP bu seçimlerde İstanbul'da Baskın Oran ve Ufuk Uras'ı destekliyor. Geri kalan bölgelerde ise ÖDP'yi destekliyor. DSİP, Kürt bölgelerinde ise DTP'yi destekliyor, ama Türk bölgelerinde DTP'nin "Bin Umud Adayları"na ya da ortaya çıkan başka "sol adayları" desteklemiyor.

DSİP'in bu tutumu herşeyden önce geleceğe dönük bir tutum. Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyalarının etrafında yeni bir hareket şekilleniyor. Yeni aktivistler bu iki adayın ve özellikle de Baskın Oran'ın kampanyasına katılıyor. Bu aktivistler içinde olduğumuz sürecin 22 Temmuz'da bitmeyeceğini ve hatta belki de tam 23 Temmuz'da başlayacağını düşünüyor. DSİP'de aynı şekilde düşünüyor.

Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyaları dışında ki "bağımsız aday" kampanyalarından farklı. Diğer adayların etrafındaki destekçiler yeni bir hareketin aktivistleri değil eski, bildiğimiz sol örgütlenmelerin çok sınırlı bir kesiminin üyeleri ya da destekçileri.

Ufuk Uras ve Baskın Oran dışındaki bağımsız adaylar içinde en bilineni EMEP'in eski Genel Başkanı Levent Tüzel.

Levent Tüzel'in kampanyası sadece EMEP'liler ve kısmen DTPliler tarafından sürdürülmektedir. Bizim yıllardır yan yana kampanya yaptığımız aktivistlerin Ufuk Uras ve Baskın Oran dışında

yan yana yürüyebilecekleri, politik olarak anlaştıkları bağımsız adaylar yok!

Siyasi partiler içinde ise ÖDP bizim 2000 yılından beri kampanyalar yaptığımız konularda bir dizi eksikliğine rağmen bize en yakın olan siyasi partidir.

Biz, Küresel BAK'ta, BarışaRock'da ÖDP üyeleri ile birlikte yıllardır yanyana çalışıyoruz. Sayısız savaş karşıtı gösteride yan yana olduk. Levent Tüzel ve diğer Bin Umud Adayları ile böyle bir süreç yaşamadığımız gibi çok sık karşı karşıya geldik.

İşte bu nedenle İstanbul ve Kürt illeri dışında ÖDP'ye oy çağırısı yapıyoruz.

Seçimler için bütün olanaklarımızla çalışıyoruz. Baskın ve Ufuk'un seçilmesi ya da hatırı sayılır oylar almaları son derece önemli. Bunu şimdiden sağladık. Baskın Oran'ın internet sitesine 1.5 milyon kişi ziyaret etmiş. Bundan sonra seçilip seçilmemesi önemli mi? Açık ki bu 1.5 milyon kişinin önemli bir kısmı ile seçimlerden sonra birlikte yürüyeceğiz.

Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyalarının etkisi sadece aday oldukları İstanbul'un 1 ve 2 nolu bölgeleri ile sınırlı değil. Onlar bütün Türkiye'yi etkiliyorlar. İşte bu nedenle onları destekliyoruz, ama Bin Umud adaylarını desteklemiyoruz.

Kimi şaşkınlar ise Baskın Oran'ın yanı sıra Bin Umud Kampanyası'nın Baskın Oran'ı desteklediğini açıklamasından sonra ilan ettiği Doğan Erbaş'ı da desteklediklerini ifade ediyorlar.

Böyle bir tutum ciddiye alınamaz. Bir insanın bir oyu var ve bu oyu İstanbul 2. Bölgede ya Baskın Oran'a ya da Doğan Erbaş'a verecek. İkisine birden oy vermek mümkün değil.

Baskın Oran ve Doğan Erbaş'ı aynı anda destekleyenler bir yandan Baskın Oran kampanyasının ortaya çıkardığı muazzam potansiyeli görüyorlar ve çıkarıcı bir biçimde bundan kopmamak gerektiğini

düşünüyorlar, diğer yandan da DTP'nin ülke çapındaki yüzde 6 oyundan kopamıyorlar.

Oysa bugün gerekli olan yeni bir solun inşasıdır. Bu seçimlerde Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyaları bize bu olanağı vermektedir. Yeni bir sol gelecek seçimlerde farklı temellerde Kürt hareketi ile yanyana gelebilir. O vakit taktiğin baraj nedeniyle bağımsız adaylar olması gerekemeyebilir.

İçimize kurt düştü

Yusuf BULUT

TKP ve Yurtsever Cep-he'nin internet üzerindeki yayın organı Sol'da çıkan "Beşinci Kol" başlıklı ve Orhan Aydın imzalı bir yazı bu milliyetçi çevrenin Baskın Oran kampanyasına öfkelerini bir kere daha dile getirdi.

Orhan Aydın adlı yazar Baskın Oran kampanyasının nereden para bulduğunu soruyor ve cevabı yapıyor: Soros.

Bu milliyetçi yazara göre Baskın Oran kampanyasının sayısız seçim bürosu varmış, hepsinin içinde bilgisayar varmış ve sokaktabildiridağatan gençler para alıyormuş.

Sosyalist İşçi gazetesi ve DSİP olarak Baskın Oran'ı desteklediğimizi hiç gizlemedik; biz bildiri dağıtıyoruz. Afiş asıyoruz. Toplantılar düzenliyoruz.

Rozet mozet satıyoruz. Şimdi öğrendik ki aslında bu işleri yapmak için Baskın Oran para veriyormuş. Milliyetçi Sol'u okuyunca doğrusu içerledik. Biz trokistler her yerde kazık yiyiyoruz! Bize niye para verilmiyor? Şimdi bunu öğrenmek istiyoruz.

Bir de Baskın hoca kampanyanın açılış toplantısında "birileri bize bedavaya yer verdi" demişti, meğerse o bedavaya yer verenler de Sorosçularmış! Şu Sorosçular bir de bize yer verseler! Gerçekten çok ihtiyacımız var.

Arkadaşlar aralarında para toplayarak bir-iki büro açtılar. Meğerse aslında bizim arkadaşlar da büyük bir oyunun parçasıymış. Meğerse o büroların paralarını da hep Sorosçular ödemiş. Peki biz kime para verdik?

Bütün bunları bize anlattığı için şu Orhan Aydın'a teşekkür

kür borçluyuz. Adam milliyetçi filan ama gerçekleri de söylüyor. İşte biz trokistler bile gerçekleri bu milliyetçiden öğrenmek zorunda kaldık.

Ama şimdi bizi bir telaş daha kapladı. Öyle ya biz Ufuk Uras'ı da destekliyoruz. Onun seçim bürosu sayısı daha çok. Seçim malzemesi de daha çok. Acaba?

Ufuk Uras da milliyetçiliğe ve ırkçılığa karşı. Üstelik Baskın Hoca ile birlikte Hrant'ı öldürenlerin mahkemesine geldi. Sakın? Evet, şimdi çok telaşlıyız. Şu Orhan Aydın bir zahmet Ufuk Uras'ın arkasındaki güçleri de açıklasa da öğrensek.

Baskın Oran bizi nasıl kandırırsa belki Ufuk Uras'da bizi kandırıyor. Artık çok kuşucuyuz. Herkesten kuşulanmak gerekir. Baksanızıza biz parasız

Yurtsever yazar gerçeği açıkladı

bildiri dağıtırken, stand açarken, yürüyüş yaparken birileri ortalarda ellerinde para demetleri ile dolaşıyorlar ve para dağıtıyorlar.

Bir de öğrendik ki bu milliyetçi yazar aynı zamanda Yurtsever Cephe'nin İstanbul 2. Bölge milletvekili adayımız. Yani Baskın Oran'ın karşısında rakip.

Acaba onun kampanyası nasıl gidiyor diye merak ettik. Orada Yurtsever adlı gazeteyi satanlara para veriliyor mu? Üstelik onların üzerinde üniforma gibi önlükler var. Acaba önlüklerin parasını kim veriyor? Afişlerin parası nereden? Bunlar orduyu da seviyor! Herhalde çeşitli milliyetçi kişilerin ve kurumların desteği ile oluyordur bütün bu işler. Ama biz gene de merak ediyoruz. Kim bu kişiler ve kurumlar! Orhan Aydın bunları da açıklasın!

Irak, Afganistan, İran ve emperyalizm

F. ALOĞLU

Afganistan ve Irak'da işgal sürüyor. Her iki ülkede de işgalciler çok zor durumdadır. Ne çekildikleri takdirde yerlerine kendilerinden yana tutum alabilecek alternatifler yaratabildiler ne de baştan iddia ettikleri hedeflere bir milim yaklaşabildiler.

Afganistan'da ABD ve İngiltere'nin imdadına NATO yetişti. İçinde Türk askerlerin de bulunduğu NATO ordusu ABD ordusunun yanı sıra Afgan halkına karşı savaşıyor. Kabil'deki iktidarın ise ülke çapında hiçbir gücü yok. Emperyalistler çekildiği an yıkılıp gidecek.

Irak'da da durum aynı. İşbirlikçi bir rejimkurulmadı. Bütün Irak işgalcilerin çekilip gitmesini istiyor ama buna rağmen 150 bin işgalci asker Irak'da. Yakın zamanda çekilecekleri de yok.

Irak ve Afganistan savaşları sadece bu ülkelerdeki hedefler için yapılmadı. Afganistan'daki ve Irak'taki hedeflerin imhasının yanı sıra ABD bu ülkeleri işgal ederek emperyalist sistem içindeki hegemonyasını güçlendirmek istiyordu.

Baştan bunu becerdi. Birinci Körfez Savaşı'nda ABD çok geniş bir ittifak kurmuşken bu kez buna gerek duymadı. Yanına sadece İngilizleri alarak savaşa girişti. Çünkü asıl amaç Irak'ın yanı sıra diğer emperyalistlere göz dağı vermektir.

Diğer yandan da petrole hakim olmak bu iki savaşın başlıca amaçlarındandı. Bu gerçekleşti. ABD ve İngiltere şimdi Irak petrolüne hakim. Dolayısıyla Ortadoğu petrolüne bağımlı diğer büyük güçler üzerinde gücü arttı.

ABD savaş öncesinde başlattığı atakla özellikle Çin'in çevresinde geniş bir askeri üsler zinciri kurdu. Ne var ki Irak'taki başarısızlık petrol üstünlüğünü sarsmanın yanı sıra bu ülkelerin bir kısmında bu üslere karşı bir tutumun da gelişmesine yol açtı.

Dünya egemenliği için adım atan ABD evde de zor durumda. Bush'un desteği bütün zamanların en düşük düzeyinde. Geçen aylarda yapılan seçimlerde Bush'un partisi Cumhuriyetçilerin ülke çapında çok kötü duruma düşmeleri, uzun bir süreden sonra ilk kez parlamenter üstünlüğü yitirmeleri de Irak yenilgisinin sonuçlarından birisi.

Ne var ki Bush'un Cumhuriyetçileri yenilse ve yerlerine daha "ilerici" görünen Demokratlar gelse de savaş politikalarında bir değişiklik olmayacak. Cumhuriyetçiler gibi Demokratlar da hegemonya ataklarına devam edecekler. Fark müttefiklerle birlikte mi yoksa müttefiklere rağmen mi hegemonya savaşı sürdürülecek.

Soruna bu şekilde bakıldığında ABD'nin İran'a dönük tehditlerinin bitmediğini tesbit etmek gerekir. Bir süredir ABD-İran sürtüşmesidurulmuş gibi görünmekte ama durum hiç de öyle değil, tam tersine ipler daha da gerilmekte.

Irak'ta yenilen ABD için Irak'tan ökilebilmek için bir kazanım gerekli. Aksi takdirde Irak'ı başı önde, yenilmiş bir askeri güç olarak terk etmek zorunda ve böyle bir sonuç ABD'nin en son istediği şeydir.

İran ABD'ye yeni bir saldırı, yeni bir savaş olanağı sunmaktadır. İran'a havadan yapılacak ve İran'ı çok büyük ölçüde tahrip edecek bir savaş Irak yenilgisini bir ölçüde azaltabilir. ABD yönetimi ayrıca bir ağır hava saldırısından sonra İran'da muhalefetin ayaklanacağını da beklemekte.

Ne var ki bunlar yanlış beklentiler. Bir İran saldırısı ABD için yenibir yenilgi jaline gelebilir. İran'a saldırı hem ABD'de hem de bütün dünyada büyük, çok büyük bir muhalefetle karşılaşacaktır. Savaş karşıtı hareket ayağa kalkacaktır. ABD ve müttefikleri için böylesi bir hareket karşı konulması zor olan bir güçtür.

İşte bu nedenle savaş karşıtı hareketi yaşatmak, güçlendirmek gerekiyor. Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu'nun büyük önemi burada yatıyor. BAK aralıksız olarak savaşa, işgale karşı duruyor ve direniyor.

Antikapitalizm genç bir

Tuna Öztürk

27 Nisan gecesi yayınlanan e-muhtıra henüz geri çekilmedi. Yani darbe sürecinde seçimlere giriyoruz. E-muhtıranın son bölümüne eklenmiş bir cümle vardı: "Ne mutlu Türk'üm diyene! anlayışına karşı çıkan herkes TC'nin düşmanıdır ve öyle kalacaktır." Bu ırkçı söylem Hrant'ın cenazesindeki muazzam kalabalığa ve onların tek bir ağızdan haykırdığı "Hepimiz Ermeniyiz" sloganına gönderme yapıyor. O yürüyüş bir milattır, devletin resmi ideolojisinde genişlemiş bir çatlaktır.

Genelkurmayı endişelendiren bir şey de cenazeye katılan insan profili oldu. Çünkü orada yürüyen insanlar ırkçılık, milliyetçilik, darbe ve militarizm karşıtı; neoliberal politikalara, cinsiyetçilere yan gözle bakan; başka bir enerjiyi savunan düşüncelere sahip.

Bu kitle "Yeni sol"u tanımlıyor

Yaklaşan seçimlerde oyunu kullanacak genç seçmen bu düşünce çerçevesinde oyunu atacak. Bu seçmen kitlesi ilçesinde sağlık ocağını kapattırmamak için,

Apolitik olan kim?

İrmak Özınanur

Daha yaşlı solcularımız kadar genç solcularımızın da büyük bir bölümü, soluğu yenilgi psikolojisini temellendirmek için aynı laf öbeğine başvururlar: "80 sonrası apolitik gençlik".

Şöyle kısaca 'apolitik' gençlerin neler yaptığını hatırlayalım: Seattle, Prag, Cennova'da neo-liberalizme karşı devasa kampanyalar örgütleyip sokağa çıktılar,

üniversitesindeki medikona sahip çıkmak için, G8'lere dur demek için, eşcinsellerin onur yürüyüşünde onlara destek olmak için ve Filistin'in, Irak'ın işgal edilmesine karşı sokağa çıkan; "Başka bir enerji mümkün, Türkiye Kyoto'yu imzala!" diyen bir kitle. Aileden gelen CHP'li de değil. Düzen partilerinin hiç birisi bu kitleyi heyecanlandırmıyor. Çünkü bu insanlar değişimi istiyor.

bunu yaparken zenginleri, toplantılarını dağ başına taşımaya zorlayacak kadar korkuttular.

15 Şubat 2003'te ABD'nin Irak'a saldırmasını engellemek üzere dünya tarihinin en büyük eylemini örgütlediler, 1 Mart 2003'te Türkiye'nin, ABD'nin Irak saldırısı için kuzey cephesini açmasını engelleyerek, Irak'ta direnişin başlamasını sağladılar. Fransa, Yunanistan ve Şili'de neoliberal yasalara karşı direnişe geçtiler ve yasaların geri çekilmesini ya da ertelenmesini sağladılar. Şili'de lise ve üniversite öğrencileri hükümetle görüşmeler yapabilecek,

Yaş ortalaması düşük ve çoğunluğu kadınlardan oluşan bu kitle sokakta, aktivizmin içinde kampanya yapıyor. Onları küresel ısınma eylemlerinde, savaş karşıtı mitinglerde, Baskın Oran ya da Ufuk Uras için kampanya yaparken veya Barışrock'ta görmek mümkün.

Barışrock gibi

22-24 Haziran tarihleri arasında İzmir'de bir rock festivali vardı: Rock-A.

kararlara müdahale edebilecek duruma geldi.

Kapitalizmin yarattığı en büyük tahribat olan küresel ısınmayı dünya çapında gündeme getirdiler ve küresel eylemler örgütlediler. Latin Amerika'da ard arda solu iktidara getirdiler ve darbelerle karşı savundular, bir çok Avrupa ülkesinde hareketin içinden doğan yeni sol alternatifler yarattılar. Hrant Dink'in cenazesinde ezici bir çoğunluk gençti. Savaş karşıtı eylemlerde de öyle. Kapitalizmin sayısız tahribatına, neoliberalizme, homofobiye, ırkçılığa karşı kampanyalar örgütlediler ve örgütlemeye devam

Antikapitalist bir festival, Barışrock gibi. Bu iki festivale baktığımızda, ikisinin de başka bir dünyayı savunduğu sonucuna ulaşıyoruz.

Bu iki kardeş festivali antikapitalist hareketin birer parçası olarak görmeli ve büyütmek için çalışmalıyız.

Sen de katıl!

Açılacak her stant, dağıtılacak her bildiri, düzenlenecek her forum 100 bin-

ediyorlar.

Belli ki, yenilgi havası içindeki solcu arkadaşlarımız dünyayı değiştirmek üzere hareket etmiş bu kuşağı yeterince politik, yeterince solcu, yeterince devrimci bulmuyorlar.

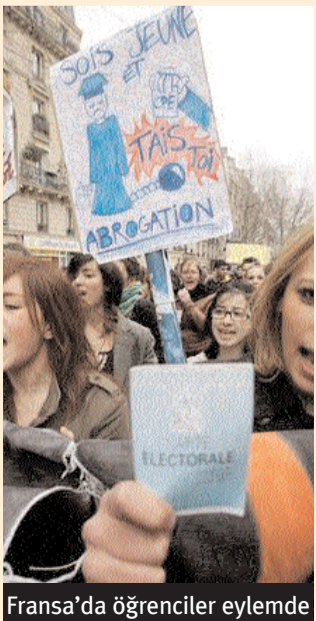
Bu, kendilerini kitlelerin yanında değil de önünde gören bir elitizmden kaynaklanıyor. Onun için yenilgi soluyorlar. Çünkü gerçekten eskimiş, çürümüş ve kendi örgütü dışında anlatacak hiç bir şeyi olmayan sol yeniliyor; gençlerin, kadınların, ezilenlerin ve yoksulların sesi olan yeni sol ise sokakta büyümeye devam ediyor. Peki apolitik olan kim?

İtalyalist, hareket

leri sokağa çıkarmak için birer tetikleyici olacaktır. Bu fikirleri diğer gençlerle paylaştığımızda onlar da işin bir ucundan tutuyor. Bu insanlar örgütsüz. Onları da hareketin aktif bir parçası yapabilmek için, kendilerini daha iyi ifade edebilmeleri için BAK, KEG, DurDe ve Barışarock'ı büyütmeli, bu tür kampanyalar inşa etmeliyiz.

www.kureseylem.org

Her şeyiyle yeni bir sol lazım

Gencim ve üzerinde yaşadığım dünyaya karşı kayıtsız değilim. Milliyetçiliği, ırkçılığı, her türlü ayrımcılığı meydana getiren bu sistem olduğunu düşünüyorum. Her geçen saniye yoksullardan, çocuklardan dökülen kanın G8'lerin kâr hazinesine yazılmasına karşıyım. Kyoto'yu imzalamayıp bir de üzerine nükleer santral kurmak isteyenlerden hiç haz etmiyorum. Nerede yaşıyorsa yaşasın, hangi konuda olursa olsun ezilenlerden yanayım. Kendimi tüm dünyadan milyonlarca gençle aynı mücadelenin parçası olarak görüyorum.

Kafamı 'sol'a çevirdiğimde karşıma çıkan yayınlara bir göz attığım-

da birçoğu ÖSS, okul gibi konulara değinerek 'gençlerin sorunları'na duyarlı hale geldiğini sanıyor. Gençleri, fikirlerinin sorulmadığı, özgün olmalarına fırsat vermediği saflara davet ediyor. Sonra otuz yıl evvelden kalan molozların arasında sayfalar süren devrimci anmaları, saygı duruşları, umutsuzluk, eskimişlik gezintisine çıkartıyor.

'Sol' böyle yaparak arkasına büyük bir gençlik kitlesi mi katıyor? Bürokratik, stalinist yapısından sıyrılamayan 'sol' gençliği mi temsil ediyor? Dörtlü kortej, kızıl bayraklı 'sol' gençlerin önderliğinde mi? -Hayır! Fikirleri ve temsil ettikleri ne kadar eski ise temsil

edenleri de o kadar 'eski'. Zamanla, başka bir 'ülke' için mücadele vermeye başlamalarına ve milliyetçiliğe kadar savrulmalarına şaşırılmak gerekir.

Yanlış bir politik hat izlediğini kabullenemeyen solun kulakları dünyaya kapalı.

Hiçbiri dünyada varolan, canlı; gençlerin, kadınların ön safları tuttuğu, yeni bir hareketi görmek istemiyor. Halbuki gençler sorunlarına karşı sokakta. Düdükleriyle, yüzleri boyalı halde medikolarını vermemek için, küresel ısınmaya karşı mücadele veriyor. Kimileri ise hâlâ yıkıntuların arasında dolaşıyor.

Meltem Oral

Öğrenciler küçük burjuva mı?

Bu soruya yanıt vermek için ilk önce "öğrenciler bir sınıf mıdır?" sorusuna yanıt vermek gerekir. Öğrencilerin ellerinde herhangi bir üretim aracı yoktur, üretim sürecinde öğrenci olarak yer almazlar.

Bu nedenle öğrenciler bir sınıf değildir. Bunun yanında bugün devlet üniversitelerindeki öğrencilerin büyük bölümü işçi sınıftan ve yoksullardan gelmektedir ve bir çoğu eğitiminin yanında çalışmak zorundadır. Orta ve üst sınıf ailelerden gelen öğrenciler de mevcut olsa da bunlar bir çoğunluk oluşturmazlar. Neo-liberal politikaların öğrenciler üzerinde yarattığı etki ise yıkıcı olmaktadır.

Neo-liberal politikaların temel hedefi, her alanı piyasanın hakimiyetine bırakmak, özelleştirmektir. Piyasanın hakimiyeti altına alınması hedeflenen temel alanlar ise eğitim ve sağlık.

Bu zaten zor koşullarda okula giden bir çok öğrenci için tam bir yıkım anlamına gelmektedir. İşçileri sendikasılaşmaya zorlayan, sömürüyü artırmak için elinden geleni ardına koymayan kapitalizm, öğrencilerin de en kısıtlı haklarını dahi ellerinden almak için çabalamaktadır. Öğrencilerin medikolarını ellerinden alacak olan genel sağlık sigortası yasasının işçilerin de sağlık haklarını ellerinden almayı öngörmesi gibi.

Bunun yanından eğitimdeki piyasalaşma da okulların kapılarını yoksullara kapatacaktır. Bu açıdan, öğrencilerin büyük bir çoğunluğu ile işçi sınıfının çıkarları ortaklaşmaktadır.

Öğrenciler, genç ve dinamik bir kesimdir. Hakları için mücadele etmeye başladıklarında balatçı bir güç işlevi olabilirler. Tarihte bir çok kez öğrenci hareketleri ile başlayan süreçler, kitlesel işçi sınıfı hareketleriyle birleşmeyi başarabilmiştir. Bunun son örneğini geçtiğimiz yıl Fransa'da, öğrencilerin ve işçilerin, yeni iş yasasını püskürtmelerinde gördük. Öğrenci hareketleri büyük kitleleri sokağa çıkartabilir ve kazanabilir.

GÖRÜŞ

Titrerim mücrim gibi...

"... baktıkça istikbalime". Bu şarkıyı geçen hafta radyoda duyduğum gün, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir mahkemesinde Türkiye Barolarına kayıtlı bir avukat, kocası sokakta katledilmiş bir Türkiye vatandaşına ve ailesine ve onları destekleyen vatandaşlara "Hepiniz Ermenisiniz, Ermeni pasaportunuz var, Ermenistan'a gidin" diye bağırdı.

Ve bu avukatın başına hiçbir şey gelmedi. Bazı çevrelerde kahraman ilan edilmiştir kuşkusuz.

Aynı mahkemede cinayet suçuyla yargılanan kişinin bir karakolda, polislerle beraber ve kahraman edasıyla, bir Atatürk resminin önünde resmi çekilmişti. Pozu hazırlayan ve resmi çeken polisler bir başka mahkemede yargılandı ve suçsuz bulundu. Suçsuz ne kelime, görevlerini başarıyla yerine getirdikleri için özellikle övgüye değer bulundular.

Ve söz konusu cinayet ile daha bir dizi benzer karanlık işin içinde, bazen arka bazen ön planında adı geçen, parmağı görülen, ismi bazen V.K. bazen de Veli Küçük olarak verilen emekli general elini kolunu sallaya sallaya "derin" planlarını yapmaya devam ediyor.

Ve bugün internet'te gördüğüme göre, Erzurum'da CHP "Devleti böldürmeyeceğiz!.. Erzurum'un Ermenistan'a verileceğini biliyor musunuz?.." yazılı afişler asmış. Hakiki mi, photoshop numarası mı, bilmem. Ama önemli olan, inandırıcı olması. CHP'nin böyle afişler asmış olabileceğine inanıyorum.

Avukatın sözleri, Küçük Veli Efendi'nin planları ve Erzurum CHP afişi karşısında, İstanbul'un Pangaltı mahallesinde oturan ve çocukları işe gittiğinde torunlarına bakan Ermeni bir nine veya bütün gece dolma sardıktan sonra küçük camlı bir tablada bir dolmaları satarak yaşamını sürdürmeye çalışan Ermeni bir amca ne düşünür, ne hisseder? Yeni doğmuş bir bebek kadar masum da olsa, mücrim gibi titremez mi? İstikbaline baktığında, bu memlekette herhangi bir vatandaş gibi güven içinde, saldırıya uğramadan, hakaret duymadan yaşayıp gideceğine ikna olabilir mi?

CHP yönetimi tüm seçim stratejisini "saldırıya karşı direnmek" teması üzerine kurdu: Vatani bölmek isteyenler, böldürmeyeceğiz; Erzurum'u Ermenilere verecekler, verdirmeyeceğiz; hepimize türban taktırmak istiyorlar, taktırtmayacağız; misyoner faaliyetleri var, yapttırtmayacağız; vatani parsellediler satıyorlar, satırttırtmayacağız.

Dış düşmanları bir kenara bırakalım; CHP yönetiminin işaret ettiği asıl düşmanlar içerde. Vatani bölmek isteyen, Kürtler. Düşman ülke Ermenistan'ın içerdeki beşinci kolu, Ermeniler. Türban taktırmak isteyen, türbanlı kadınlar. Cumhuriyet'e tehlike oluşturanlar, "Ne mutlu Türküm diyene" demeyenler.

Memlekette saldırı, tehdit, korku ve şanlı direniş havasını yaratan başlıca kurum CHP. Küçük'ler, Ermeni ve Protestan katilleri, silahlı ve bombalı Kuvayı Milliyeciler, darbe planlayan emekli ve emeksiz subaylar hep CHP'nin yarattığı bu havadan besleniyor, dal budak salıyor.

Peki, bu havada bir Ermeni ne yapar? Ne yapabilir?

Kimseye etmem şikayet ağlarım ben halime
Titrerim mücrim gibi, baktıkça istikbalime
Perde-i zulmet çekilmiş korkarım ikbalime
Titrerim mücrim gibi, baktıkça istikbalime

Şarkının beste ve güftesi, Üsküdarlı Kemançeci Onnik Efendi'nin oğlu Kemanî Sarkis Efendi'ye ait. Sarkis Efendi yaşamının sonlarına doğru ailesi ile birlikte Paris'e göç ettikten sonra 1944'te vefat etmiş. Hrant gitmeyi reddetmişti; Sarkis Efendi iyi ki gitmiş.

Roni Margulies

Seçimler ve yeni sol alternatif

Genel seçim sürecinin son düzlüğüne girildi. Bazı tartışmaları seçim çalışmalarının hızı içinde erteliyoruz. Ama bazı tartışmaları ertelemeyen yapmakta, hem seçim çalışmalarının başarıyla yürütülebilmesi için hem de seçimlerden sonra daha sağlıklı adımlar atılabilmesi için ertelenmemesi zorunlu.

Darbe tehdidi altında

Seçim sonuçları hakkındaki tahmin yarışları 27 Nisan muhtırasının militarist ağırlığını bir ölçüde hafifletti. Bu hafifleme bir ilüzyonun ürünü. Çünkü gerçekte darbe tehdidi tüm ağırlığıyla tepemizde sağlanan bir kaya gibi. Genelkurmayın bu kadar müdahil olduğu ve böylesine büyük bir toplumsal kutuplaşmayla girdiğimiz özel bir seçim süreci yaşıyoruz.

Seçim sürecinde solun izlediği bütün bir propaganda hattı ve çalışma temposu, seçimlerden sonra uyanacağımız Türkiye manzarasına da müdahale etme gücü taşıyıp taşımadığımızı belirleyecek.

Meclise Baskın gerek!

İstanbul 2. bölgede bağımsız aday Baskın Oran etrafında süren kampanya, kısa bir süre içinde "Bin Umut" kampanyasına takıldı. Baskın Oran kampanyasının aktivistleri tökezlemeden yollarına devam etme yeteneği gösterdiler. Güçlü bir tanıtım kampanyası, standlarda dağıtılan binlerce bildiri, Baskın Oran'ın televizyonlardaki konuşmalarının yarattığı etkiyle, çeşitli seçim bürosu açılışlarının ve şenliklerin yarattığı katkıyla binlerce insanın Baskın Oran'a oy vereceği kesinleşiyor.

"Sesimiz Baskın olsun" kampanyası etrafında yeni bir sol alternatifin ipuçları doğuyor. Üstelik, politik tezleri hayli iddialı olan, Kürt sorunundan Ermeni sorununa milliyetçi cumhuriyet tezlerini alt üst eden, ayrımcılığa karşı mücadelenin darbeye ve ırkçılığa karşı insanları dik durmaya çağıran, önümüzdeki on günlük seçim çalışmalarını sırasın-

da başarılabilirse tüm ezilenlerin kürsüsü haline gelme potansiyeli taşıyan radikal bir kampanya yaşıyoruz.

Esaki sola, geleneksel hiyerarşik yönetim saplantılarına, CHP'nin solcu parti olarak tanıtılmasına öfke duyan, bu sol mesafelenen, AKP-CHP kutuplaşmasına, "yeni liberal-milliyetçi liberal" kutuplaşması olduğunu göremek karşı çıkan, binlerce insan, sokaklardaki özgürlük arayışının simgesi olarak Baskın Oran kampanyası etrafında bir araya geliyor.

Az sayıda örgütlü gücün desteklediği 2. bölge seçim kampanyasında yeni bir sol alternatifin ilk adımları inşa ediliyor. Sadece savaşlara, ırkçılığa, yoksulluğa, küresel ısınmaya ve darbelere karşı olduğu için heyecanlanmıyor aktivistler, aynı zamanda, aşağıdan bir hareket olarak örgütlenme potansiyellerini, birleşik bir sol olarak örgütlenme ihtimallerini ve en önemlisi aktivistleri emir komite mekanizmasının bir nesnesi değil fikirleri ve enerjisiyle tüm kampanyaya müdahale etme yeteneği taşıyan özneler olarak algıldığını hissettirdiği için büyük bir heyecan yaratıyor Baskın Oran kampanyası.

Bu kampanyanın karşısında aday çıkartan solcular ise eskiyi temsil ediyor. Eskiye yani örgüt çıkarlarını her şeyin üstünde tutmayı, eskiyi yani parlamenterizmi, eskiyi yani keskin görünümümlü uzlaşmacılığı, eskiyi yani kariyerizmi.

Meclise Ufuk gerek!

İstanbul'da 1. bölgede ise Ufuk Uras kampanyası çok büyük bir heyecan yarattı. Ufuk Uras'ı tıpkı Baskın Oran gibi, yeni bir hareketin sesi olarak gören çok sayıda aktivist var. "Meclise Ufuk Gerek!" kampanyasını da yeni bir sol temelde şekillenmesinin başlangıcı olarak görmek için çok sayıda işaret var.

Ama kampanya daha başından itibaren iki ayrı kanalda yürümek zorunda kaldı. Burada, bir bağımsız aday etrafında süren bir kampanyanın başarı kazanması için

gerekli olan sayısız inisiyatifin açtığı ayrı kanallardan değil, kampanyayı kendi slogan ve motifleriyle belirlemeye çalışan merkezlerden söz ediyorum. Bin Umut kampanyası, Ufuk Uras'ın kendi adayları olduğunu hemen her seçim bürosunda anlatıyor. Bin Umut kampanyasının Ufuk Uras'ı desteklemesi bir şeydir, Ufuk Uras'ın her seçim etkinliğinde Bin Umut adayı olarak tanıtılması başka bir şeydir. Bu müdahale o kadar garip bir boyut kazanmış durumdadır ki, Kadıköy Salı Pazarı'nda Ufuk Uras'ın yaptığı pazarcılarla ve halkla görüşme etkinliği sırasında, "Kürt halkının özgürlüğü için, Kürt sorununun siyasi çözümü için, halkların kardeşliği için oyla Ufuk Uras'a" sloganlarını atan arkadaşımız, Bin Umut kampanyası sürdürücüleri tarafından "Bin Umut adayı olduğunu söyleyene" uyarılarına maruz kalmıştır.

Ufuk Uras etrafında aynı zamanda, Kürt sorununun belirleyici önemini gören ve içeren bir kampanya yapmaktan çok ideolojik bir propaganda biçimini öne çıkartanların kendilerine şu soruyu sorması gerekiyor: Pazarda alışveriş yapan bir ev kadınına "Kürt halkının özgürlüğü için, barışçıl çözüm için, halkların kardeşliği için" çağrısı mı, yoksa "Bin Umut adayı" çağrısı mı daha somut bir etki yaratır?

Kürt halkının yıllardır maruz kaldığı baskılara karşı duyarlı olmanın yolu, Kürt halkının kendi kaderini kendisini belirlemesi için mücadele etmekten ve Kürt hareketinin yıllardır uzattığı barış çağrısına olumlu bir cevap vermesi için devlet üzerinde baskı yapmaktan geçer. Kürt illerinde bağımsız Kürt

Az sayıda örgütlü gücün desteklediği 2. bölge seçim kampanyasında yeni bir sol alternatifin ilk adımları inşa ediliyor.

milletvekili adaylarının seçilmesi için tüm gücümüzle destek olmamız gerekir. Ama Bin Umut adı altındaki bir kampanyanın "batı"da gösterdiği milletvekili adaylarını desteklemek bir zorunluluk değil. Batıda desteklenecek adayların Kürt sorununda siyasi çözümü savunması, ırkçı ve milliyetçi yaklaşımları teşhir etmesi ama Kürt sorunun yanı sıra ve belirgin bir biçimde sosyal sorunlara, küresel ısınmaya, nükleer santrallere, darbeye, ABD'nin Irak işgaline, yoksulluğa, eğitim ve sağlık sisteminin çökertilmesine karşı da yüksek volümden değinmesi gerekir.

Yeni bir sol parti gerek

Baskın Oran ve Ufuk Uras bu özelliklere sahiptir. Bu iki isim etrafında süren seçim kampanyasında meclise girmek en önemli adımdır ama önemli olan tek adım değildir.

Kazanacağımız her oy, 23 Temmuz'dan itibaren can yakıcılığından hiçbir şey kaybetmeyecek sorunlara karşı örgütleyeceğimiz mücadeleye verilen oy demektir. Ufuk Uras kampanyasına hiçbir örgütle ilgisi olmayan binlerce insan güç katıyor. Bunun nedeni sadece Ufuk Uras'ın meclise girme ihtimalinin yüksek olması değil. Birlikte yepyeni adımları atabileceğimiz yeni bir hareketin şekillenme ihtimali hepimizi heyecanlandırıyor. Kürt sorununun çözümüne "batı"dan yapılabilecek en büyük katkı yeni, radikal, kitlesel, sosyal demokrasinin sol kanadından on binlerce bağımsız aktiviste kadar özgürlükçü bir örgütlenme ağı içinde mücadele etmek isteyen tüm kesim ve bireyleri kapsayan bir solun şekillenmesidir. Hrant Dink'in öldürülmesi ve arkasından gelen Cumhuriyet mitinglerinden sonra sol saflar milliyetçiler ve enternasyonalistler olarak net bir biçimde bölünmüştür. Oran ve Uras'ın hangi tarafta olduğu ise çok açıktır.

Şenol KARAKAŞ

MEDYAMANYAK

Burak Cop

Arka arkaya saçmala, yazı olsun

Müesses nizam yanlısı köşe yazarlarının Baskın Oran ve Ufuk Uras'ı "eleştiren" (tırnak içine aldım çünkü eleştirmenin de bir raconu vardır) yazılarını okudukça keyfim yerine geliyor. İki sebepten ötürü. Birincisi, bu köşe yazarlarının bağımsız sol adaylarla uğraşma ihtiyacı hissetmesi İstanbul'un her iki yakasındaki kampanyaların yarattığı yankının boyutlarını gösteriyor. İkincisi de, yazılarının içeriği ve üslubu itibarıyla yandaşları dışındaki etkileme şansı olmayan söz konusu yazarlar "reklamın kötüsü olmaz" kabilinden hocalarımızı tanıtımını yapıyor (mazot fiyatını tartışan tüm siyasetçilerin farkında olmadan Cem Uzan'ın reklâmını yapması gibi).

Son olarak Cumhuriyet'ten Hikmet Çetinkaya maazallah seçimin kaderini etkileyecek (!) bir yazı kaleme almış. Cumhuriyet okumayı 5 yıl önce bıraktığım için haberim olmayacaktı ama, Ufuk Uras mail grubuna düşmüş "Bu da ne böyle?" gibi yorumlar eşliğinde.

Çetinkaya'ya göre, bir yanda Ertuğrul Günay ve Zafer Üskül, diğer yanda Baskın Oran ve "din bezirgânları" (Bunlar da kim? Ve bezirgân ne demek, bilen var mı?) CHP'yi ırkçılıkla suçluyormuş... Yok öyle bir şey sayın köşe yazarı. CHP ne ırkçı ne de faşist, ama çok partili Türkiye tarihinde hiç olmadığı kadar milliyetçi ve tutucu bir parti oldu çıktı. Bu bile CHP'ye sırt dönmek için fazlasıyla yeterli. Yok ama neymiş, ırkçılıkla suçlanıyormuş... Beğenmediğin görüşleri çarpıtma raddesinde abart, favori partini eleştirilerden korusun... Bu arada, ben Günay ve Üskül'ü CHP'nin solunda görüyorum. Çünkü CHP öylesine saçtı ki, bu partinin solunda kalmak için özel bir çabaya gerek yok. Ama Çetinkaya'ya bunu söylerseniz muhtemelen sizi İstiklâl Mahkemesi'nde yargılamaya hayalleri kurar.

Çetinkaya önce CHP'nin Sosyalist Enternasyonal'den atılmasını savunan Avrupalı bir politikacıya kızıyor. Sonra AKP'nin ABD ve AB güdümünde olduğu tespitini yapıyor (sanki CHP kardeş partisi MHP'yle beraber iktidara gelse ezilen dünya halklarıyla dayanışmaya girecek). Ardından "AKP'yi destekleyip dincilerle işbirliği yaparsanız, askere küfredip Barzani'ye selam gönderirseniz televizyon kanallarında iş kapar, Avrupa'da konferans başına 1000 Euro kazanırsınız" gibi ifadeler kullanıyor. Soyut, komplocu ve dayanaksız "iddia"larla ortalığa çamur atmak ne kolay! Hedef de belirtilmemiş, artık okur kime mâl ederse.

Çetinkaya yazının sonunda bağımsız adaylara el atmış. Bu bölümde yazılan her şey uydurmasın kategorisinden. Güya Oran'a büyük destek varmış ama Uras'a yokmuş. Kimilerine göre Oran "solcu", Uras "kötü solcu"ymuş. ÖDP Oran'a destek, Uras'a köstek oluyormuş. Aydınlar Oran'a destek verip Uras'tan kaçıyor... Yazılanlar o kadar gerçekdışı ki, neresini düzeltteceğini şaşırıyor insan. Ama ben eminim birileri Çetinkaya'yı yanıltmış olmalı, yoksa kendisinin Uras ve Oran kampanyalarında çalışanları birbirlerine düşürmek gibi bir amacı katıyen olamaz!

Liseli SaKa'da

Biz antikapitalist, savaş karşıtı liselileriz. Dünyadaki liselilerin ne kadar önemli olduğunun bilincindeki liselileriz. Bizler geleceğiz. Geleceğimizi bir avuç çıkarıcı yaratığın ceplerini doldurmakla harcamayız. Bu bilinçler doğrultusunda savaş karşıtı Liselisaka dergisini çıkartıyoruz. Bu dergi bizimdir ve geleceğimizi kimsenin eline bırakmayacağız.

Biz nerede miyiz? Her yerde Ankara'da, İstanbul'da, İzmir'de, Manisa'da, sokakta...

1 Mayıs'ta ,12 Mayıs'ta 'medikomu vermiyorum' mitinginde, 2 Haziran G8 karşıtı gösteride, İncirlik üssü kapatılsın forumunda, 2 Temmuz kardeşimiz Hrant Dink için basın açıklamasında ve oturma eyleminde...

Biz okullardayız. Aşılınmaya çalışan sistemi çökertmek için uğraşıyoruz. Anne babalarımızdan kaçarak eylemlere toplantılara geliyoruz ve biliyoruz ki çabalarımızın, kaçmalarımızın sonucunu alacağız.

Bize yazın, katılın: liselisaka@googlegroups.com
LiseliSaKa'dan Murat

Sesimiz şimdiden baskın oldu

Her gün öğleden sonra İstiklal Caddesi'nde açılan standda binlerce bildiri dağıtılıyor, rozet satılıyor, sesimiz neden Baskın Oran olması gerektiği yüzlerce insana anlatılıyor. Kasımpaşa'da, Sulukule'de, Tarlabasında Baskın Oran kampanyası toplantıları yapıyoruz. Her etkinliği ses aracıyla, bildirilerle, sokak sokak dolaşarak, stant açarak yürüyüş yaparak ses çıkararak duyuruyoruz.

4 Temmuz'da kentsel dönüşüm zorbalığına karşı Sulukule'de! Dünyadaki bilinen ilk çingene yerleşim yeri Sulukule'de toplantı yapıldı. Evleri ve mahalleleri ellerinden alınmak istenen halkla buluşuldu

5 Temmuz'da İstiklal

Caddesi'nde yürüdük! Baskın Oran'ın da katıldığı bir yürüyüş ve basın açıklaması yapıldı. İrkçılığa, darbeye karşı sloganların atıldığı eyleme 1000 kişi katıldı. Polis sık sık yürüyüşü engellemeye çalıştı.

7 Temmuz'da Ayşe Tükrükçü'yle dayanışma, Alevi örgütleriyle sohbet ve Okmeydanı'nda şenlik vardı! 2. Bölge'de bağımsız adaylığı YSK tarafından iptal edilen genelev kadını Ayşe Tükrükçü ve kendisine sahip çıkan Şefkat-Der ziyaret edildi. Baskın Oran, buradan, Tarabyaüstü, Reşitpaşa, Seyrantepe ve Gazi Mahallesi'nde Alevi cemaatinin temsilcileriyle görüşmeler yaptı, CHP'nin ne sol ne de laik olduğunu anlattı. Akşam Piyalepaşa Mahallesi, Dikilitaş Parkı'nda düzenlenen şenliğe 300 kişi katıldı. Burada konuşan Baskın Oran milliyetçiliği, fakirliği ve ayrımcılığı hedef aldı. Şenlik öncesi Okmeydanı

sokaklarında yürüyüş yapıldı, bildiri dağıtıldı, mahalleliyle sohbetler yapıldı.

8 Temmuz'da pedallar Baskın Oran için döndü! Pazar günü barışpedacılar, Baskın Oran için pedallara asıldılar. Tünel'den Sarıyer'e bisikletleriyle Baskın Oran çağrısı

yaparken, küresel ısınmaya dikkat çekildi. Aynı gün "ayda bir gün sokak bizim" etkinliği için Şişli Halil Rifat Paşa Parkı'nda toplandı.

Kampanya bilgi, belge, haber, foto ve yorumlar için www.baskinoran.net'i ziyaret edin!

Her gün sokaklarda, stantlardayız... Hergün

ırkçılığa, militarizme, darbeye, cinsiyetçiliğe karşı sesimiz yükseltiyoruz. Beşiktaş, Şişli'de esnaf gezerek sesimizi yükseltmeye devam edeceğiz.

**14 Temmuz
saat: 18.30
Maçka Parkı'ndaki
şenliğimize herkes
davetlidir**

"Batıkent hız kazanıyor"

Seçime iki haftadan az zaman kala Batıkent ÖDP seçim faaliyeti hız kazanıyor. Bir yandan kapı kapı bildiri dağıtımları yapıyor, bir yandan da her akşam metro çıkışında stand açıp bildiri dağıtıyoruz. Düzenlenecek iki şenlik için çalışıyoruz. Şenlikler, çok sayıda gençle buluşmak için iyi bir adım olabilir. Ayrıca, 15 Temmuz Pazar günü düzenlenecek bisiklet konvoyu küresel ısınma konusunda dikkatleri çekecek ve ÖDP'nin küresel ısınma konusunda tavrını da anlatmak için de iyi bir etkinlik olacak. Ayrıca kampanyanın çeşitli etkinliklerini renklendirmek için de ritim atölyesi hafta içi çalışmalarına başlıyor.

"Sıcak! Daha da sıcak olacak!"

Küresel Eylem Grubu, KEG, 8 Aralık mitinginden aylar önce çalışmalarına başlıyor.

Ankara'da bu adımlardan ilki 16 Temmuz'da Kızılay'da yapılacak "Küresel Isınma ve Su" konulu toplantı olacak.

Diğer yandan Batıkent'te yapılacak aynı konulu toplantı ile küresel ısınmaya karşı mücadeleyi ve KEG'i Batıkent'e de taşımayı amaçlıyoruz. KEG, bu toplantıdan sonra Batıkent'te bir yerel oluşturarak toplantılara devam etmeyi hedefliyor.

İletişim için:
Kızılay: 0543 417 36 07
Batıkent: 0505 703 47 43

Aktivistler her gün her yerde

Kadıköy

Kadıköy bölgesinde Meclise Ufuk Gerek kampanyası her gün sabah 07.00 akşam 21.00 arasında bildiri dağıtımı, evlerin gezilmesi ve stand açılması gibi etkinlikler ile sürüyor.

4 Temmuz'da yaklaşık 100 kişinin katılımı ile İskele Meydanı'nda bir kadın etkinliği gerçekleştirildi. Halaylı, coşkulu etkinlik, Ufuk Uras'ın katılımı ve tüm katılımcılar ile birlikte bildiri dağıtması ile son buldu. Kampanya başlangıcından bu yana onlarca genç arkadaşın katılımı ile iş yapmaya devam ediyoruz. 100 binden fazla bildiri dağıttık, onlarca sokak gezdik.

Kadıköy dışında aynı heyecan her yerde var. Hafta sonu Üsküdar'da stantta olan arkadaşlarımıza desteğe gittik.

**MECLİSE
UFUK
GEREK!**

Meclise Ufuk Gerek Kampanyası etrafında yepyeni bir hareket her gün biraz daha büyüyor ve şekillenmeye başlıyor. Başka bir dünya mümkün diyenlere başka bir meclis mümkün diyenler ekleniyor, kampanya kazanmaya biraz daha yaklaşıyor.

Üsküdar

8 Temmuz'da Üsküdar Selamsız Mahallesi'nde davullu, trompetli, marakalı bir yürüyüş gerçekleştirdik. Yaklaşık elli kişiyle gerçekleşen

yürüyüşte, Kadıköylü arkadaşların renkli katılımı eylemi güzelleştirdi. Mahalle içinde yaptığımız bu gösteriye ilgi büyüktü. Pencerelerine çıkan mahalle sakinleri heyecanlı bakışları ve gülümsemeleriyle bizi karşıladılar. Herkese bildiri dağıttık. Sokakta karşılaştıklarımızla ritim tuttuk.

Hergün Üsküdar İskele Meydanı'nda açtığımız standın yanı sıra Salacak'ta da standımız oldu. Haftaya da Kuzguncuk'ta açmayı planlıyoruz. Pazar, esnaf ve ev ziyaretleri büyük bir hızla devam ediyor.

Geçtiğimiz cumartesi Ufuk Uras tüm gün Üsküdar'daydı. Esnafı ve pazarı gezdi. İki büro açılışı daha yaptı. (Esaipaşa-Güzeltepe) Altunizade Kültür Merkezi'nde yaklaşık yüz kişinin katıldığı bir konsere katıldı ve bir konuşma yaptı.

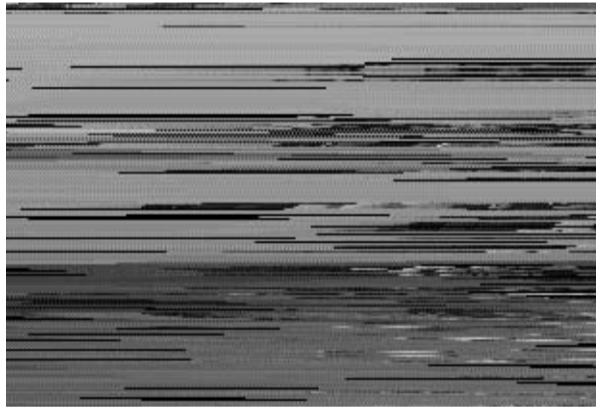
Afişleme, bayrak, pankart ve çıkartma çalışmalarımızı yaygınlaştırdık. Bir taraftan da müşahit ve okul temsilcisi, sandık başkanı gibi seçim günü görevli olacakları arayıp kayıtlarını yapıyoruz. Seçim bürosuna uğrayanlarla, kararsız olanlarla, desteklemeye gelenlerle sohbetlerimizi yapmaya devam ediyoruz. On gün kala bizimle çalışmak isteyenler de çoğaldı. Bir çok kişiyle tanışma fırsatımız oluyor.

Sosyalist İşçi satışları

Geçen hafta Batıkent metro durağında Sosyalist İşçi açık satışları yaptık. Gün geçtikçe çok daha fazla sayıda insana Sosyalist İşçi'yi ulaştırabiliyoruz. Geçen sayı 60'a yakın gazete satıldı. Batıkent'te Sosyalist İşçi'ye düzenli ulaşmak isteyenler batikentsi@gmail.com adresine yazabilirler.

Kızılay'da ise yaptığımız açık satışta 22 Sosyalist İşçi satıldı.

• KEG forumları başladı

Küresel ısınmanın sorumlusu küresel kapitalizm

5 Temmuz'da İstanbul Makine Mühendisleri Odası salonun düzenlenen "Havalar neden çok sıcak? Yapacak bir şey kaldı mı?" foruma 80 kişi katıldı. Avi Haligua'nın moderatörlüğünü üstlendiği toplantıda KEG'den Roksan Kohen küresel ısınmanın ne olduğunu özlü bir şekilde anlattı. Ardından Ömer Madra (Açık Radyo) küresel ısınma ve tüketim alışkanlıklarını, Volkan Akyıldırım (DSİP) büyük şirketlerin rolünü, Özgür Gürbüz (gazeteci) Türkiye'deki egemenlerin vurdum duymazlığını, Taner Öngür (Moğollar) karşı festivaller ve küresel ısınmaya bakışlarını, Ümit Şahin (Yeşiller) çevreci örgütlerin soruna bakışındaki hatalar ve doğru bakış önerilerini, Roni Margulies piyasa kapitalizmi ve ısınma ilişkisini, Baskın Oran kampanyası adına konuşan sanatçı Pelin Batu ise 22 Temmuz seçimlerine katılan partilerin politikasızlığını anlatan sunuşlar yaptılar.

İkinci KEG forumu 12 Temmuz'da (Perşembe) saat 19.00'da Kadıköy barış Manço Kültür Merkezi'nde, üçüncü forum ise 16 Temmuz'da Ankara'da TAK-SAV salonunda gerçekleşecek.

KEG aktivistleri 8 Aralık'ta Ankara'da gerçekleştirecek mitingi forumlar aracılığıyla inşa etmeye başladılar.

**DSİP'in
internet sitesi
dsip.org.tr
ziyaret ediniz**

Küresel Isınmacı Partilerin Araba Konvoylarına İnat:
"ÖDP Bisiklet Konvoyu"
15 Temmuz Pazar,
Batıkent Metro Durağı
18:00

ilişki için:
sosyalistisci@gmail.com

"Havadan, sudan konuşalım"

Havalar Neden Bu kadar Sıcak?

Batıkent Kent-Koop
Kültür Merkezi

18 Temmuz,
19:00

Küresel Eylem Grubu

"Gençlik Değişim İstiyor"

14 Temmuz, Cumartesi
18:00

Batıkent Hüseyin Tek Parkı

18 Temmuz, Çarşamba
18:30

İsmail Hakkı Tonguç Parkı

Yanlış sulama ve küresel ısınma suyu bitiriyor

Susuzluk kapıda!

Dünya yüzeyinin üçte biri çölleşme tehdidi altında. 250 milyon kişinin hayatı doğrudan tehdit altında!

Dünya en sıcak yazını yaşarken, George W. Bush Irak'ta petrol için savaşıyor. 1 milyondan fazla Iraklı bu savaşta hayatını yitirirken petrol, kömür, doğal gaz tüketmeye devam eden kapitalist endüstri çok daha büyük bir felaketi hazırlıyor: Susuzluk.

Küresel ısınma sonucu deniz ve okyanus suları ısınıyor, artan buharlaşma sonucu temiz su kaynakları hızla tükeniyor. Bugün petrol için bu kadar kan dökenlerin, yakın gelecekte su kaynaklarına el koymak için neler yapabileceklerini bir düşünün. Üstelik dünyadaki su kaynakları hızla özel şirketlerin mülkiyeti ve kontrolüne geçerken.

Dünyadaki toplam su miktarı 1,4 milyar km³. Suyun yüzde 97,5'i tuzlu su, geriye kalan yüzde 2,5'i tatlı su kaynaklarından oluşuyor. Tatlı suların da ancak yüzde 0,3'ü göllerde, akarsularda, barajlarda ve göletlerde bulunmakta. Yani insanların kullanımına hazır olan miktar çok az. Bu az miktarda tamamen adaletsiz bir şekilde paylaşılıyor. 1950'den bu yana içme suyu kaynaklarının üçte iki oranında azaldığı söyleniyor.

Dünya nüfusunun altında biri, 1.1 milyar insan, temiz içme suyu bulamıyor.

Her yıl 1,6 milyon insan

temiz su bulamadığı için hayatını yitiriyor.

Su yetersizliği ve kirli sulardan bulaşan hastalıklar nedeniyle her gün 3 bin 800 çocuk aramızdan ayrılıyor.

2.4 milyar insanın yetersiz sağlık hizmeti ve hijyensiz koşullarda yaşadığı bu dünyada su kaynaklarının tükenmesi büyük bir felakete neden olabilir. Felaket şimdiden kuraklık, çölleşme ve tarımsal üretimde verimlilik düşüşü olarak kendini gösteriyor.

Kapitalizm çölleştirir Dünyadaki toplam su tüketiminin %73'ü sulamada kullanılmakta. Dünyada sulanan tarım alanları 1995 yılında 253 milyon hektar iken, 2010 yılında 290 milyon hektara, 2025 yılında ise 330 milyon hektara ulaşması beklenmekte. Sulama isteyen alan artsa da su kaynakları azalıyor.

Su, sermaye sınıfının tercihlerine göre dağıtılırken, yanlış sulama politikaları kuraklığı artırıyor, verimli araziler çöl haline geliyor. Yağış alan bölgelerde, toprak içinde doğal olarak bulunan tuzlar yağmur sayesinde akar sulara ve yer altı sularına karışır, bu sayede göllere ya da denizlere ulaşır. Bu bölgelerde toprakta tuz birikmez. Ancak az yağışlı ve sıcak bölgelerde yapılan aşırı sulama mevcut tuz oranını

tırmadırken, tabandaki tuzları da yukarıya taşır. Su buharlaşıp giderken geriye tuz kalır ve artık o arazi verimsizleşir. Kapitalizmin plansız ve kargaşaya dayalı işleyişi hem suyu bitiriyor, hem toprağı.

Azalan su kaynaklarının kullanım hakkı, dünyanın her yerinde özel şirketlerin kontrolüne geçiyor. Su kaynakları azaldıkça suyun fiyatı artacak.

Su olmadan yaşam olmaz. Su, tüm canlıların ortak kullanımına aittir, kâr için kullanılamaz. Su parayla alınıp satılmaz.

Küresel ısınmanın çölleştirdiği dünyada suyun ortak ve adil paylaşımı için, su kay-

naklarının özel şirketlerden ve ulus-devletlerin denetiminden çıkarılması

için mücadeleyi yükseltmek gerek. Yeryüzünde yaşamı savunmak için!

Bu adamı durduralım!

Ankara Büyükşehir Belediye başkanı Melih Gökçek iklim değişikliğinin zararlarından kurtaran politikalar yerine hâlâ halkı kazıklamaya çalışıyor. Ankara'da su sorunu varken, sanki sadece sulama sorunu varmış gibi yüzlerce belediyenin tankerleriyle ve kuyularıyla ANFA'ya para kazandırıyor. Su sorununu ise kendi rant politikalarıyla, kirli Kızılırmak suyunu taşıma rantından çözmeye çalışıyor. Bütün dünyada atık sular arıtılıp, tekrar şehir kullanımına sunulurken, Gökçek hem atık su bedeli alıyor, hem de arıtıp derelere geri boşaltıyor. Çünkü Ankara onun çiftliği ve rant kapısı, bizler müşteri, doğa ise ANFA'ya para kazandıracak bir kaynak olarak görüyor.

KEG, şehri susuz bırakan Gökçek'e karşı su hakkı için kampanya başlatıyor. 16 Temmuz (Pazartesi) saat: 18.30'da KEG forumunda hep beraber tartışalım, harekete geçelim.

Yer: TAKSAV, Atatürk Bulvarı, No: 127/10, 10. Kat.

Türkiye: Susuz, verimsiz ve çölleşmiş

Türkiye'nin yenilenebilir su potansiyeli 234 milyar

m³. 41 milyar m³ 'ü yeraltı suları, 193 milyar m³ 'ü

yerüstü sularından meydana geliyor. Toplam tüketilebilecek yüzey ve yeraltı suyu miktarı, 110 milyar metreküp.

Bir ülkenin 'su zengini' sayılabilmesi için yılda ortalama kişi başına 10.000 m³ su potansiyeline sahip olması gerekir. Su potansiyeli 1.000 m³'ten az olan ülkeler "Su Fakiri" kabul edilmektedir.

Kişi başına düşen kullanılabilir su potansiyeli 3.690 m³ Türkiye kısıtlı su bulunan ülkeler arasında. Kişi başına düşen kullanılabilir su miktarı ise 1.735 m³'tür.

Küresel ısınmanın su kay-

nakları üzerindeki etkisini bugüne dek hesaplamaya bile gerek duymayan, yanlış sulama politikalarıyla suyu israf eden Türkiye'de su kaynakları hızla azalırken, barajlarda su seviyesi hızla aşağı düşüyor. Ankara, İstanbul, Bursa gibi şehirlerde susuzluk kapıda.

Ankara'ya içme suyu sağlayan 7 barajdaki aktif doluluk oranı yüzde 7.7'ye düştü. İstanbul'da yüzde 37'ye düşerken, Bursa'da doluluk oranı yüzde 89.2'den yüzde 58.3'e geriledi.

Mevcut su buharlaşırken yağışların azalması kadar

alt yapı hizmetlerine yıllardır yatırım yapılamaması sonucu yağışların depolanamaması, temiz suyun kirli suyla karışması sorunu daha da karmaşık bir hale sokuyor.

Büyük şehirlerde yaşayanların bu felaket karşısında herhangi bir söz hakları yok. Aksine biz alay edercesine tassarruf yapmamız öneriliyor. Bireysel tassarrufa çözüm değil, çözüm yanlış sulamam politikalarına son vermek ve su kaynaklarının kullanımına büyük çoğunluğun karar vermesini sağlamaktan geçiyor.

Çöp Sepeti

Ersin TEK

Geçen hafta Özgürlük ve Dayanışma Partisi bildirileri dağıtmak için Çayyolu semtine gittik. Çayyolu'na ilk kez gittim ve burası Ankara'nın zengin semtlerinden biri. Aşırı sıcakta bildirileri villa tipi evlere dağıtırken beş evden birinde inşaat olduğu gözümüze çarptı. Bu inşa faaliyeti ne için dersiniz?

Su deposu inşa ediyorlar!

Evlerine, bireysel su depoları taktırıyorlar. Çünkü, yakında Ankara'da su kesintileri başlayacak. Ankara ciddi bir kuraklık sorunu ile karşı karşıya. Elbette sebebi muazzam sıcakların da sebebi olan küresel ısınma.

Büyükşehir Belediye başkanı Melih Gökçek ise kavşak inşa etmeye devam ediyor. Çözüm olarak Kızılırmak suyunu gösteriyor. Ona göre suyu da Gökçek karşıtları

kasıtlı olarak fazla tüketiyor! Bu küresel ısınmaya katkı sunan kafanın bir diğer icraatı ise bahçe sulamayı yasaklamak. Bahçeyi nasıl sulayacağız, bitkiler ölecek mi? Belediyenin "Alo Sulama" hizmeti ile suyu satıyorlar. Yani evdeki su ile bahçeyi sulamanız yasak. Oysa fosil yakıt kullanan tankerler hergün tonlarca su taşıyarak atmosfere sera etkisini arttıran gazları sala sala bahçelere su taşıyacak. Böylece esasında su sorununu çözmek bir yana küresel ısınmaya katkı sunacak Gökçek.

Çayyolu'nda yaşayan gelir düzeyi yüksek olan insanlar ise, su kesintileri başlayacağı için depolar taktırıyorlar. Kesintiler arasında dolduracak depolarını. Kesinti deposu olan villa sahiplerini değil, apartman dairelerinde, gecekondularda oturan yoksulları vuracak.

Aslında su kalmadığı için yapılacak kesintiler, yine her zamanki gibi yoksulları vuracak. Kapitalizm zaten hep yoksulları vuruyor, yoksullar sisteme vurduğu gün; küresel ısınmadan da kesintilerden kurtulacağımız gün olacaktır.

Havalar neden çok sıcak? Yapacak birşey kaldı mı?

12 Temmuz, Perşembe

saat. 19.00

Meltem Oral, Bilge Contepe, Ufuk Uras, Volkan Akyıldırım, Kerem Kabadayı, Zeynep Casarini, Mehmet Ali Alabora, Tuna Öztürk, Ragıp İncecaşır, Helin Çimen (kolaylaştırıcı)

KEG toplantıları

Barış Manço Kültür Merkezi, Kadıköy
Ayrıntılı bilgi için:
0539 - 978 44 94